

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

An religionem professus, possit vxorari legitimè. tit. 133

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

fide vota & præcepta seruare nō est impossibile. Crēdenti omnia sunt possibilia. Mar. 9. &c. Iugum enim meum suave, & onus meum leue, Matt. 11.

Summa, carnis libertas reiicit obseruantiam virorum & præceptorū, id quod prohibet maximè Apostolus ad Galat. 5. Vocati estis in libertatem, non ut liberi sic simus, vt omnem obedientiam, præcepta votum securi abijciamus, sed ne nos damnare possim, si crediderimus in Christum. Euangelium igitur non absoluit à præceptis & votis, sed fiduciam tollit, lutis ab illis, & transfert in Christum, &c.

AN RELIGIONEM PROFESSUS, possit vxorari legitime.

TITVLVS CXXXIII.

Postolus Hebr. 13. inquit, quòd coniugiū debet esse honorabile: subindethorus immaculatus. Honorabile autem tunc est, quandò personæ quæ contrahunt, nullum habent impedimentum. Primò, ambo liberi, nullo voto alteri obstricti. Ide licet Herodes & Herodias erant coniuncti, quasi coniuges cohabitantes, Mar. 6. tamen audiunt Ioannem Baptistam, Non licet tibi habere vxorem fratris tuus, id est, aliud habet votum Herodias, &c. Etiam tunc est honorabile coniugium, quandò est publico Ecclesiæ catholicae consensu approbatum. Non igitur cohabitatio viri & mulieris, neque filiorum educatione facit matrimonium. Hoc etiam adulteri & fornicationi faciunt, quos Deus condemnat, Hebreo 13. Igitur hoc est verum matrimonium, quod etiam suam confirmationem habet ab Ecclesia catholica. Quoniam ergo professus religionem non habet legitimum testimonium Ecclesiæ, ideo hoc matrimonii illorum non est honorabile neque verum.

Secun-

Secundò, thorus immaculatus, vel cubile impollu-
tum: hoc alterum sequitur ex priore. Vbi enim non
est honorabile coniugium, sequitur quod ibi cubile
est pollutum. Ergo peccant in actu luxurioso, sicuti
adulteri & fornicatores. sicut ille i Cor. quinto cum
nostra peccauit, quem Paulus tradidit Sathanæ, &
talis iudicabit, id est, condemnabit Deus. Scito ergo
quod religiosorum matrimonium est peccatum, nec
a Deo, nec ab Ecclesia catholica approbatum. Deiis
prohibet fornicationes, Ephes. 5.1. Corinth. 6. Galat.
quinto. Cum ergo religiosorum vita in matrimonio
illicito magna ex parte sit fornicatio, ergo Deus non
approbat, nec Ecclesia, quæ dicit, Votum impedire,
et cæt.

Tertiò inquiunt: Nostrum matrimonium est ap-
probatum à nostra Ecclesia, magna solennitate & p-
cessione. Respondeo, hæc non est catholica Ecclesia,
sed sectaria: neque habet verum ysum & potestatem
conferendi sacramenta, sed solum propria temerita-
te præsumpta, sicut Dathan, Abiron, &cæ. Numer. 16.
Propria temeritate sibi usurpat titulum Ecclesiæ,
sed Deus non approbat. Simia, inquit Cyprianus, et-
iam præsumit facere quæ homo, homo tamen non
est. Fur vtiuit auro, sed temerè, & suum proprium pa-
rat, quando tamen non est. Sic sectaria Ecclesia om-
nia præsumit, quæ Catholica habet. Usurpat sibi scri-
pturnam, autoritatem conferendi sacramenta, im-
modo se solum esse Ecclesiam, cum tamen non est, sed
Deus qui est in cœlis, non approbat temeritatem il-
lam, eo quod sola yna est Ecclesia, baptisma, verbum,
Deus, Ephe. 4.

Quartò, Hoc certum est, quod Christus, qui iussit
audire Ecclesiam, non approbat ea quæ rejicit Eccle-
sia catholica, Matth. 18. Ideo huiusmodi matrimonia
religiosorum, quæ contra in contemptum Ecclesiæ
catholicae sunt indebito tempore, modo & forma

Yy prohi-

prohibita ab Ecclesia, Deus nō approbat. Deus enim non legem & potestatem Ecclesiæ destruet proprie luxuriam malorum hominum, omnia tempus suum habent violentum quidem sāpē fit, sed non est pertinuum, & tunc hic habet confusione, in futuro enim pœnam. Non ergo potest vxorari religiosus.

*D E P O T E S T A T E M A R I .
ti in uxorem.*

TITVLVS CXXXIII.

RImo, Apostolus 1. Cor. 7. inquit: Mulier potestatē sui corporis non habet, sed vir : ē diuerso vir potestatē sui corporis non habet, sed mulier. Signatur dicit potestatē corporis, non anima. Nam anima soli Deo est subiecta, neque parentes dominant animam, sed corpus, marito. Extendit ergo potestas coniugum nō vlt̄rā nisi ad corporalia, id est, quæ corpus requirit, id est, ad curam thori, mœla, pœna familiaris, educationis liberorum.

Secundo, nemo ignorat, quod quilibet coniugum habet fidem Christi, baptismum, sacramentū eucharistiae, vocet obedientiam Ecclesiæ in baptismo, ac antequā sunt coniuncti & copulati matrimonio. Nō enim alter cōiugum habet fidem, baptismum, sacramenta &c. c. à marito, sed ab Ecclesia catholica don plus est fides, baptisma, eucharistia, quām maritus ob id etiam plus est obedientia Ecclesiæ catholica, quām maritalis obedientia. Igitur quæ anime fratrem concernunt, ibi Deo plus obedire oportet quam marito, Acto. 5. Qui ergo negat Christum, fidem, sacramentum, baptismum, &c. ad complacentiam coniugis, hic (aut hæc) non est me dignus, Mat. 10. inquit Christus.

Tertio, non ergo vir habet potestatē cogēdīvā rem à fide & communione sacramentorum carbo-